

владѣахъ кръстonoхци Византионъ и други мѣста Византийскыя империи. А къту са възбнови пакъ Българское царство отъ Асѣндовци и Византийская империя отъ Палеологовци, и Латини си убрахъ крушы, православнаа Българска и Гърцка чъркова нѣмахъ врѣма да успѣхъ да изчистятъ таѫ раздорни зарази. Защо то отъ една страна Византийска империя натиснахъ Турци отъ Азия, а отъ друга страна непрѣстанни битки Българъмъ съ Гърци не имъ дадохъ врѣма да мыслятъ за такова нѣщо. Падение Византийскыя империи и Българскаго царства подъ турскому игу послѣдува твърдѣ скоро, то есть, отъ 1230 лѣто, кога Асѣнъ уничтожи Фрѣзи (Латинската власть въ Възтокъ) до 1348. кога вѣчи Турци починахъ да владѣятъ въ Европѣ. А колко години траѧ кръвопролитный бой съ Турци? Въ такива обстоѧтельства можахъ ли Българи да мыслятъ за малочисленное число покатоличенихъ Българъ Павликіанъ, кое е было потаено, а нѣ явно, какъ то е днѣсь? Послѣ же падения Византийскыя империи и Българскаго царства настахъ съвсѣмъ други ташки и плачевны врѣмана; тысящи Гърци отъ разны мѣста, какъ то Кандиа, Хіосъ и другъдѣ, да отбѣгнатъ острый мечъ завладѣтеля изпотурчихъ са; познатии Помаци Българи и Боснаци Сърби са потурчихъ отъ неволи, какъ то гы видими и до днѣсь, чи ни то рѣчъ нѣкои си знаютъ по турски, нѣ само имана турски носиѣтъ! Въ тѣхъ врѣмана, когато тии наши единородни и единовѣрни прѣждѣ намъ братии отъ голѣмо насилие били сѫ приниждени да са отрѣкъти отъ Христа и да повѣрватъ арапскаго пророка, папищацката пропаганда не са ли е ползувала и не е ли защитила свои Павликіаны Гърци, Арманы и Българи? Незнаемы ли отъ повѣстности чи послѣдний Византийски императоръ Палеологъ, проводи да иска помошь отъ папищаши, нѣ тии му прѣдложихъ отъ веднажъ, чи ако приѣмни тѣхни вѣрж щаѣтъ му по могна! Исто са случи и съ послѣдний царъ Български Георгъ Страшимира, кой то бѣше съсрѣдоточиъ остатки отъ Българскихъ войновъ и отъ Сърбовъ и други и биашеса юнашки. Нему такоже предложи Римъ-попъ да приѣмни Римскаи догмѣ, та да възбуди Папа сички католици да му помогнатъ; нѣ той са отказа отъ такавъ низость и би са юнашки до послѣднаи минута живота си. Отсвѣнь тѣхъ имамы и други много примѣры, чи Римската пропаганда всѣкога ищи мѣтни и облачи врѣмана да откъсни нѣщо си отъ православнихъ.

Въ 1601 Исуити са съзидали училище въ Цариградъ подъ защи-
та Францушкаго посланика Солиниака (випъ Hammer hist. ottom.
libr. XLIII.). Тии сѫ върлували до толко съ разновидни сплѣтки